



## Mlade zanima

Zdravo, spodaj navajam nekaj pisem, ki so mi jih pisali osnovnošolci preko šolskega časopisa v OŠ Tržič. Preko njih boš lahko videl/a kako se pogovarjam z mladimi. Mogoče lahko najdeš kaj uporabnega zase.

Živijo!

Ko grem domov iz šole me zunaj vedno čakajo fantje iz višjega razreda in, ko pridem do njih mi začnejo 'težit' naj jim dam denar in, če jih ne ubogam me ustrahujejo, npr. rečejo mi da ne bom nikoli več videl svojega psa itd. Help!

Strahopetec

Dragi Strahopetec (četudi mi je težko te poimenovati tako), pišeš, da ti fantje iz višjega razreda težijo za denar in te ustrahujejo, če tega ne narediš. Kako grozno se je zjutraj med tednom že samo zbuditi, saj verjetno takoj pride misel »ali bodo danes spet tam?« In kako je šele potem v šoli in na poti iz nje – si predstavljam, da si stalno na preži: »Kje so, kako se jim lahko izognem? Je kje kak učitelj, da se mu »prilepim« in se tako za en dan izvlečem iz njihovih krempljev? In kje naj dobim vsakič denar? Kaj, če ga ne dobim in bodo mojemu psu res kaj naredili? Je moj pes še doma?« Tako življenje pa ni enostavno in ni prav, da ga moraš živeti na tak način. Sam sebe si podpisal z imenom Strahopetec, vendar bi povezava s strahom bolj ustrezala prav tistim, ki te ustrahujejo. Oni na tak način kažejo svojo moč, ki pa to v resnici ni. Tudi grožnje (npr. da ne boš več videl psa) so namenjene samo temu, da dobijo večjo moč nad teboj. Njihovo vedenje ni sprejemljivo in se mora prenehati, zato je prav, da doma poveš staršem kaj se ti dogaja in naj skupaj s teboj odidejo v šolo, kjer se boste dogovorili kako naprej. Učitelji se bodo pogovorili s fanti, ki te ustrahujejo in jim razložili kakšna so pravila bivanja v in izven šole. V kolikor se ustrahovanje ne bi končalo, bodo na pomoč poklicali tudi policiste. Strahopetec, imaš vso pravico, da z veseljem in brez strahu, da se bo tebi ali komu drugemu kaj zgodilo, hodiš v šolo. Zato še ti zberi okrog sebe skupino ljudi, ki bo stopila nasproti tvojim ustrahovalcem – vendar naj bodo v tej skupini odrasli, ki ti bodo pomagali in te zaščitili. Tvoja moč je v tem, da spregovoriš! In veliko vragolij s tvojim psom ti želim v času poletja.

Oila!

Kar takoj na dan s problemom. Nekaj časa nazaj mi je zelo zabaven fant izpovedal čustva. Videlo se je, da sem mu všeč, a vse je prikazal na humoren način. Vsa zabava je pripeljala do tega, da me je vprašal, če bi hodila z njim. Na njegovo žalost sem ga zavrnila, saj sem ga imela le za prijatelja. Nekaj časa se mi je še približeval, kar naenkrat pa me ni hotel niti pozdraviti!!!! Kaj naj naredim, da bi bila spet prijatelj??? Baby Blue, 13

Draga Blue, ja, tale ljubezen je pa res čudna stvar, a ne? Zakaj se obrača stran od mene, če pa me ima rad? V svojih glavah si naredimo podobo kako bo, ko bomo z ljubljeno osebo skupaj. Če pa nas ta zavrne, se ta naša podoba podre. In vsakič, ko to osebo srečamo, se tega zavemo. Pred bolečino, ki se pri tem pojavi, se želimo zavarovati – lahko tudi na način, da se tej osebi začnemo izogibati, jo ignorirati, včasih tudi tako, da o njej začnemo govoriti neresnične stvari. Običajno je potrebno kar nekaj časa, da se sprijaznimo z zavrnitvijo in tvoj prijatelj potrebuje ta čas. Ali misliš, da bi lahko pomagalo pismo – da v njem zapišeš le, da je dragocen prijatelj in da pogrešaš njegovo družbo? In da počakaš, da se njegova rana zaceli. Pri sebi pa



lahko preveriš na kakšen način si ga zavrnila in ali lahko v prihodnje, če se ti taka situacija ponovi, narediš kaj drugače, da ne pretrgaš vseh vezi?

Hey!!!

Pišem ti, ker imam problem, zaradi katerega ne vzdržim več. Moja družina je precej zapletena. Starša se kar naprej prepirata. Zvečer ne morem zaspati, ker starša kričita drug na drugega, oče hodi pozno domov in popiva, mama pa je brezposelna. Ali mi lahko daš kakšen nasvet? Poleg tega sem že večkrat pomislil, da bi pobegnil od doma. Kako lahko uredim, da bi šel živeti k starim staršem? Ali je narobe, če kdaj pomislim, da bi se obrnil na strokovno pomoč? Ne morem več!!! Obupanec, 15

Zdravo, tvoja situacija nikakor ni enostavna. In na žalost vem, da verjetno ne v razredu, kaj šele na šoli nisi edini s starši, ki ne zmorejo svojemu otroku nuditi varnega okolja za odraščanje. Omenil si pijačo in stalne prepire, ki vplivajo na tebe – poleg tega, da zvečer ne moreš zaspati, si predstavljam, da doživljaš celo vrsto strahov: Kaj če ne bo ostalo samo pri kričanju, kaj če se mama in oče zapleteta še v pretep? Kaj če bosta šla narazen, kaj se bo zgodilo z menoj? Kaj če pride policija? Kaj si bodo drugi mislili o meni, ker imam take starše?... Velikokrat se pridružijo še občutki krivde: Ali se kregata zaradi mene? Zakaj nimam toliko moči, da bi ju lahko ustavil? Vse to lahko opiševa z eno besedo – nasilje. Za katerega nisi kriv ti! Tvoja starša sta odrasla človeka. In zato je prav, da se zaupaš zaupni osebi, ki bo vedela kako ti lahko pomaga. Lahko se obrneš na svetovalno delavko v šoli ali pa pokličeš na katero od telefonskih števil, kjer so zaposleni strokovnjaki, ki ti bodo pomagali. Naj ti predlagam dve številki: Tom Telefon za mlade in mladostnike ima št. 080 12 34 ali pa tel.št. Kriznega centra Kresnička, ki pokriva območje Gorenjske 04 531 69 30 ali 040 436 531. Omenil si, da bi se preselil k svojim starim staršem – bi bilo okolje tam zate bolj spodbudno, mirno? Če je tako, to glasno povej. Držim pesti, da se čimprej zate najde prava rešitev, da boš v srednjo šolo zakorakal z manj stresa.

Še več pisem pa si lahko pogledaš na spletni strani e-Tom, kjer svetovalci odgovarjamo na vprašanja mladih.